

tuur was 38° C en de rechter heup bevond zich in de Bennetstand.

Laboratoriumgegevens: Hb 12,4 g/100 ml, Hct 45%, BSE 12 mm/1 uur, leukocytengetal: 10.000/mm (diff. 1 metamyelocyt, 1 staafk.; 81 segm., 14 lymf., 3 mon.).

Het totale ziektebeeld geelk op een acute bacteriële coxitis. Er werd een antimicrobiële therapie ingesteld (chloramfenicol 4 × 300 mg en 8 × 500.000 E penicilline per 24 uur). De agglutinatie tegen type 3 was toen 1/2560. De AST was 1 : < 100 E. Bloedkweken en urinekweken bleven steriel. Op de 19e dag werden bij röntgenologisch onderzoek geen afwijkingen in de zin van coxitis gezien. Op de 29e dag werd de antimicrobiële therapie teruggebracht op 8 × 250.000 E penicilline. Geleidelijk aan werd de beweeglijkheid van het rechter heupgewricht beter en het kind werd op de 58e dag ontslagen met advies voor fysiotherapie aan huis. Bij poliklinische controle na een week bleek de algemene toestand goed te zijn en was de beweeglijkheid van het heupgewricht normaal. De duur van de coxitis was dus ongeveer twee maanden.

Bezien we het ziekteverloop van deze patiënt in het licht van de onderzoeken van AHVONEN en medewerkers, dan zou deze coxitis ook een a-septische arthritis in causaal verband met de *T. enterocolitica* kunnen zijn. Bij onze patiënt werd echter geen polyarthritis waargenomen; bij alle 19 patiënten van de Finse onderzoekers was dit wel het geval.

T. enterocolitica-infecties bij de mens komen in West-Europa kennelijk vrij veelvuldig voor. In het gebied van Rotterdam en omgeving stellen we door kweek, meestal aangevuld met

agglutinaties, per jaar bij 63 patiënten de diagnose, in hoofdzaak selecterend op diarree (ter controle op pathogene darmbacteriën). In de praktijk wordt slechts een gering percentage van min of meer verdachte bacteriële enteritisgevallen bacteriologisch gecontroleerd. Voorts ontsnappen veel infecties aan bacteriologisch onderzoek omdat diarree vaak ontbreekt. Het zou me niet verbazen als het werkelijke aantal van deze infecties per jaar het twintigvoudige bedroeg.

Het lijkt dus zinvol om ondanks de povere oogst aan arthritisgevallen in ons materiaal ook te selecteren op polyarthritis (tevens op erythema nodosum) bij patiënten met gelijktijdige of kort ervoor bestaande buikklachten (al of niet met diarree of koorts).

Rotterdam, 29 december 1971

H. ESSEVELD

Wie is van hout?

Ik dank collega VAN REE (1971) voor zijn positieve commentaar en zijn begrijpelijke bezorgdheid. Het is de bezorgdheid van iemand die bang is voor de weerstandsgolf die het slakkegangtempo van hervorming nog meer zal vertragen.

Ik deel zijn bezorgdheid niet. De weerstand was er al en nu komt hij ten hoogste op tafel.

Literatuur. REE, F. VAN (1971) *Ned. T. Geneesk.* 115, 2073.

Amsterdam, 29 december 1971

J. FOUORAINE

BERICHTEN

Buitenland

FRANKRIJK

Vernieuwd tijdschrift. De oude *Presse Médicale* is sinds begin van deze maand getransformeerd, waarbij uiterlijk en naam veranderd zijn. Het tijdschrift heet thans *La nouvelle Presse Médicale*; het is in een tweekleurig omslag gestoken en maakt een zindelijke, zij het zakelijke indruk. De redactie berust als voorheen bij L. LEGER en J. CAMBIER. In een voorwoord belooft de redactie dat de tradities van de oude *Presse Médicale* zullen worden voortgezet: „nous resterons fidèles à la formule des éditoriaux destinés à indiquer les orientations de l'évolution médicale.” Als ideaal van onderlinge communicatie ziet de redactie de Engelstalige tijdschriften: „nous souhaitons une participation croissante des lecteurs, comparable à celle qui soutient les grands journaux médicaux de langue anglaise.”

Fondation Léon Mba. De vorige president van Gabon (een vroege Franse kolonie), LÉON MBA, had samen met generaal DE GAULLE in 1967 een protocol ondertekend, waarbij werd besloten tot stichting van een „Institut d'Epidémiologie et de Médecine africaines”. In Frankrijk, dat een eeuw lang koloniale aspiraties heeft gehad, werd als een voelbaar gemis beschouwd dat het land geen instituut bezat dat zich kon meten met de bestaande instellingen in Duitsland, Amerika, Engeland, België, Nederland en Portugal. Bij de ondertekening van het protocol had LÉON MBA voor de oprichting een bedrag geschonken, overeenkomend met 1.500.000 Franse francs. In 1971, op 30 november, werden de nieuwe gebouwen van het instituut op plechtige wijze in gebruik genomen, waarbij de tegenwoordige president van Gabon,

BONGO, aanwezig was, evenals de eerste minister van Frankrijk, CHABAN-DELMAS, en de directeur-generaal van de stichting, Prof. PIERRE MOLLARET. (*Nouv. Presse méd.*, 1 jan. bl. 3.)

GROOT-BRITANNIË

De werkdag van jonge artsen in ziekenhuizen. Uit een in het *British Medical Journal* (25 dec. 1971, suppl. bl. 87) gepubliceerd rapport van het ministerie van gezondheid en sociale zekerheid, over de werkzaamheden en werktijden van jonge artsen in de ziekenhuizen blijkt o.a. dat deze artsen zeer lange werktijden maken. De rapporteurs hebben in 9 ziekenhuizen de dagelijkse bezigheden van 85 artsen nauwkeurig gevolgd gedurende 7.000 uren. Het bleek dat de gemiddelde werkweek (average weekly duty time, including „on call”) van deze artsen 88¹/₄ uur in beslag nam, waarvan echter slechts 38¹/₂ uur actief-werkend werden besteed. Van de drie onderzochte afdelingen — algemene chirurgie, algemene geneeskunde, ongevallen en eerste hulp — was het de eerstgenoemde waar de „on call” werktijd het langst was. Met voortgezette opleiding van de jonge artsen is het droevig gesteld. In de ongevalsafdeling nam deze per week gemiddeld zeven minuten in beslag, in de afdeling voor algemene geneeskunde ongeveer 1¹/₄ uur per week. Dit waren dan nog gemiddelden; in sommige ziekenhuizen werd aan voortgezette opleiding in het geheel niets gedaan.

SCHOTLAND

Minder longkanker. Het westen van Schotland geniet de twijfelachtige eer, het hoogste cijfer voor longkanker te hebben van geheel Groot-Brittannië, misschien zelfs wel van de gehele wereld. Thans blijkt, voor het eerst in twintig jaar, het aantal longkankergevallen bij personen onder de 55 jaar